

- b) s článkom 16 Charty základných práv Európskej únie, keďže neodôvodnene obmedzuje základné právo žalobkyne na slobodu podnikania, a
- c) so zásadou proporcionality, keďže nezohľadňuje dvojité započítanie niektorých pasív žalobkyne, a vedie tak k zjavne neodôvodnenému a neprimeranému obmedzeniu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 103 ods. 2 druhého pododseku smernice 2014/59 a článku 70 nariadenia č. 806/2014, vykladanými z hľadiska článku 16 Charty a zásady proporcionality.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že dôvody neuplatniteľnosti článku 5 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 jasne preukazujú potrebu prispôbiť jej rizikový profil prevádzkových osobitnostiam družstevnej sústavy, na čele ktorej stojí, ako to vyžadujú uvedené články. Preto a vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie, ktorého obsah zodpovedá striktnému a doslovnému uplatneniu ustanovenia, ktoré inak nezohľadňuje uvedený rizikový profil žalobkyne, je potrebné domnievať sa, že je v rozpore s článkom 103 ods. 2 druhým pododsekom smernice 2014/59 a najmä nariadením č. 806/2014, ktorého článok 70 týkajúci sa vopred vybraného príspevku, odkazuje na ustanovenie smernice 2014/59 a predpisy, ktoré ho vykonávajú.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej nemožno stanoviť, že rozhodnutie bude mať retroaktívnu účinnosť,
- žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s judikatúrou, pretože
- a) ciele, ktoré SRB uvádza k odôvodneniu retroaktívneho uplatnenia napadnutého rozhodnutia, nie sú ciele všeobecného záujmu spôsobilé odôvodniť odchýlku od všeobecnej zásady, že akty Únie nemajú retroaktívnu účinnosť;
- b) retroaktívna účinnosť v každom prípade nie je zásadná ani nevyhnutná k dosiahnutiu uvedených cieľov, keďže existujú iné, pre dotknuté strany menej zaťažujúce možnosti zabezpečujúce ich dosiahnutie, a
- c) boli zmarené legitímne očakávania žalobkyne, keďže SRB konal v rozpore s účinkami uvedenými v rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-323/16.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na mimozmluvnej zodpovednosti SRB podľa článku 268 a 340 ZFEÚ a článku 87 ods. 3 nariadenia č. 806/2014 za bezdôvodné obohatenie.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že SRB jej musí nahradiť škodu z dôvodu mimozmluvnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie zodpovedajúce úrokom za obdobie od vopred zaplateného príspevku za rok 2016 – ktoré po zrušení rozhodnutia z roku 2016 v konaní vo veci T-323/16 stratilo základ v podobe rozhodnutia SRB – do konečného zaplataenia alebo subsidiárne do dátumu napadnutého rozhodnutia.

Uznesenie Všeobecného súdu z 25. júna 2020 – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler/EUIPO – Tigges (TOOLINEO)

(Vec T-877/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/49)

Jazyk konania: nemčina

Predsedníčka deviatej komory nariadila výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 61, 24.2.2020.